

Въ Лѣсковецъ е откритъ до старото читалище единъ римски надписъ, който г. Ив. Д. Буровъ бѣше любезенъ да ни предаде. Надписътъ се чете:

D (is) M (anibus)
Severo Severi filio
bul (eulae) vix (it) an (nis)
 XLV *Dentusugu Sgerulonis*
fil (ia) coniunx et Silvanus
et Marcus fil (ii)
h (eredes) f (aciendum)
c (uraverunt)

На подземнитъ богове!
На Севера, синъ Северовъ,
градски съветникъ, (който)
живъ 45 години.

Съпругата му Дентосуго,
дъщеря на Сгерулоне, и си-
новетъ (му) Силванъ и Маркъ
(негови) наследници се погри-
жиха да бжде направенъ (то-
зи паметникъ).

Въ тоя надписъ най-важното е името на жената на умрѣлия. Името на тая жена Дентосуго е нито латинско, нито гръцко, а навѣрно е тракийско, както и името на баща ѝ Сгерулонусъ. Никжде другаде подобни имена не се срещатъ.

Покойниятъ Северъ Северовъ, въ паметъ на когото е въздигната надгробната плоча, е билъ градски съветникъ (*buleuta*), навѣрно на града Никополъ (сега развалини Никюпъ).

Тоя надписъ и самиятъ паметникъ е издаденъ и описанъ най-напредъ отъ Ф. Каницъ, обаче, съ нѣкои погрѣшки въ текста на надписа; наново е билъ издаденъ отъ Шкорпилъ, по чийто преписъ го предаваме. М. Московъ е писалъ за тоя надписъ въ списанието „Българска сбирка“ отъ 1. IV. 1905 г., обаче текстътъ и преводътъ не сж предадени добре.

Въ подобни случаи трѣбва да се спазва най-голѣма точностъ при преписването. Сега обикновено прибѣгватъ до фотографиране или до книженъ отпечатъкъ. Прочитането пъкъ и издаването трѣбва да става отъ специалисти, защото иначе най-малката грѣшка обърква смисъла.

Въ Горна-Орѣховица сжщо има единъ камъкъ въ двора на черквата „Св. Петъръ“ съ римски надписъ:

Надписътъ се чете:

D (is) M (anibus)
Tib (erius) Claud (ius)
Tib (erii) f (ilius) Sergia
Nicopoli
Niger vet (eranus) leg (ionis)
I Ital (icae) vi (xit) an (nis) LX
Tib (erius) Cl (audius) Zoticus
lib (ertus) et he (res)
f (aciendum) c (uravit)

Преводъ:

На подземнитъ богове!
Тиберий Клавдий Нигеръ,
синъ на Тиберия отъ (три-
бата) Сергия на (града) Ни-
кополъ, ветеранъ съ I Ита-
лийски легионъ живъ 60 го-
дини.

Тиберий Клавдий Зотикъ,
волноотпущеникъ и (неговъ)
наследникъ, се погрижи за на-
правата (на този паметникъ).